

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił R. L. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że na dzień 1 stycznia 2009 roku nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy. Organ rentowy podał, że okresy pracy wnioskodawcy od 09.09.1975 r do 31.12.1984 r, od 02.04.1991 r do 31.05.1991 r nie zostały uwzględnione do pracy w szczególnych warunkach, gdyż płatnik nie potwierdza, że w ww. okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Ponadto organ rentowy nie uznał jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 29.01.1976 r do 31.12.1986 r , od 01.03.1992 r do 31.03.1994 r, od 01.06.1995 r do 30.06.1996 r ponieważ w tym okresie wnioskodawca nie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy

(decyzja k. 93 akt ZUS)

W dniu 15 lipca 2016 roku R. L. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach zakwestionowanych okresów zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w okresie od 09.09.1975 r do 31.12.1984 r, od 02.04.1991 r do 31.05.1991 r oraz w (...) Zespole (...) w Ł. w Szpitalu im. (...) w okresie od 29 stycznia 1976 r do 31 grudnia 1986 r , od 1 marca 1992 r do 31 marca 1994 r oraz od 1 czerwca 1995 r do 30 czerwca 1996 r tutaj wskazał, że choć prace te nie były wykonywane w pełnym wymiarze to jednak mogą być zakwalifikowane w ocenie skarżącego do prac w warunkach szczególnych, ponieważ wnioskodawca był jednocześnie zatrudniony w innym zakładzie pracy tj., w (...) (...).

(odwołanie k. 2 – 6).

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r , które wpłynęło do Sądu w dniu 12 sierpnia 2016 r organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację powołaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odповідь na odwołanie k. 62 – 63)

Na rozprawie w dniu 23 lutego 2017 r pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował ostatecznie powództwo i wniósł o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych całości okresu pracy wnioskodawcy w Zakładach (...) od 09 września 1975 r do 31 maja 1991 r .

stanowisko stron: (protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 132 – 132 odwrót).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. L. urodził się (...)

(okoliczność bezsporna).

W okresie od 09 września 1975 r do 31 grudnia 1984 r i od 02.04.1991 r do 31.05.1991 r wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach montera aparatów i układów hydraulicznych, ślusarza remontowego, mistrza w Wydziale (...), mistrza utrzymania ruchu, montera aparatury pomiarowo – cieplnej w oddziale elektrowni, brygadzysty.

/ umowa o pracę k.11 akta osobowe – koperta k. 121, umowa o pracę na czas określony k. 38 akta osobowe – koperta k. 121, świadectwo pracy k. 50 akta osobowe – koperta k. 50, świadectwo pracy k. 3 plik II akt ZUS, świadectwo pracy k. 70 akta osobowe – koperta k. 121, umowa o pracę k. 57 akta osobowe - koperta k. 121, umowa k. 58 akta osobowe - koperta k. 121, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 127 odwrót –129 w zw z e- protokół rozprawy z dnia 03.10.2017 r płyta CD k.238, opinia biegłego k. 184 – 201, opinia uzupełniająca biegłego k. 223- 225,

zeznania świadka E. M. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 129 – 129 odwrót, zeznania świadka A. S. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 129 – 129 odwrót, zeznania świadka A. L. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 130 – 131, zeznania świadka J. B. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 131- 131 odwrót/.

Wnioskodawca zajmował się w trakcie tego zatrudnienia, we wskazanym okresie, na oddziale gospodarki wodnościekowej obsługiwaniem zakładowej oczyszczalni ścieków przemysłowych na oddziale wykańczalni. Wnioskodawca czyścił sita, wyjmował siatki i wkładał czyste, wymieniał pompy. Zdarzały się też awarie sieci i wtedy trzeba było robić wykopy. Poza tym skarżący pracował przy remontach zmiękczalni, chłodni kominowej, czyścił też zbiorniki i wymieniał złoża, czyli wypełnienia zbiornika. Zajmował się także remontami komór klimatyzacyjnych, agregatów klimatyzacyjnych P., sieci wodno – kanalizacyjnej, ciepłowniczej, naprawiał układy napędowe, regulacyjne przy komorach. Był monterem urządzeń cieplno - mechanicznych, klimatyzacji. Odwołujący brał również udział w czyszczeniu komór co tydzień przez kilka godzin. Obsługiwał parociąg w ten sposób, że sprawdzał czy wszystko pracuje prawidłowo, dokonywał uszczelniania. Obsługiwał sanitariaty wymieniał umywalki, wylewki, wymieniał uszkodzone części urządzeń sanitarnych. Na terenie zakładu był warsztat, w którym znajdowały się narzędzia. Wnioskodawca pracował w warsztacie około 5 % swojego czasu pracy. Warsztat mieścił się w odrębnym budynku przy warsztacie mechanicznym.

Jako mistrz do spraw klimatyzacji wnioskodawca odpowiadał za stan urządzeń, przeprowadzał konserwację i obsługę automatyki regulacyjnej, sporządzał harmonogram remontów, rozliczał ludzi za pracę w godzinach nadliczbowych. Zajmowało mu to około godziny dziennie. Miał 12 pracowników, rozdział im pracę. Wypełniał także dokumenty takie jak listę obecności, co zajmowało mu około 30 minut. W zakładzie była tkalnia, gdzie panował duży hałas. W węzłach cieplnych elektrowni panowały wysokie temperatury. Wnioskodawca przebywał na halach ok. 7 godzin. Przy agregatach P. pracował w kanale. Przez godzinę dziennie zajmował się sprawami biurowymi.

W spornym okresie zatrudnienia odwołujący zajmował się też w wydziale elektrowni remontami, konserwacją, naprawą, wymianą aparatury cieplnej, mamometrów, termometrów itp. W tych urządzeniach była rtęć. Praca była na terenie elektrowni, gdzie panowała wysoka temperatura. Prace te wnioskodawca wykonywał na zewnątrz i w środku. 80% tych prac wnioskodawca wykonywał na terenie elektrowni, a 20% zajmowało mu przygotowanie elementów ich naprawa w warsztacie u wnioskodawcy.

W zakładzie była praca w godzinach nadliczbowych 1 – 2 razy w tygodniu oprócz rozruchów, na które wnioskodawca musiał przychodzić. Elektrownia pracowała przez tydzień, w święta nie. Warsztat był w odrębnym budynku przyłączonym do elektrowni. Wnioskodawca robił naprawy, demontaże, montaż

/zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 127 - 127 odwrót , k. 128, 129. w zw z e- protokół rozprawy z dnia 03.10.2017 r płyta CD k.238, zeznania świadka protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r, opinia biegłego k. 184 – 201, opinia uzupełniająca k. 223 – 225, opinia usta uzupełniająca biegłego e- protokół rozprawy z dnia 03.10.2017 r 00:02:55 – 00:13:36 płyta CD k. 238 zeznania świadka A. S. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 129 – 129 odwrót, zeznania świadka A. L. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 130 – 131, zeznania świadka J. B. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 131- 131 odwrót, zeznania świadka C. R. protokół rozprawy z dnia 23.02.2017 r k. 131- 132 /.

W okresie od 2 stycznia 1985 r do dnia 1 kwietnia 1991 r wnioskodawca był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zastępcy głównego energetyka. Do zakresu jego obowiązków należało m.in. w czasie nieobecności w pracy głównego energetyka kierowanie całokształtem działalności głównego energetyka w zakresie planowania, organizacji, administracji, nadzoru, kontroli i analizy w celu zapewnienia stałego zaopatrywania przedsiębiorstwa oraz placówek socjalnych w energię elektryczną, ciepłą, mechaniczną i wodną. Zaś w czasie obecności Głównego (...) wspólnie z nim uczestniczenie w realizacji powyższych obowiązków. Nadzorowanie przydzielonych do eksploatacji urządzeń energetycznych i środków technicznych, ich obsługi i konserwacji dla utrzymania tych urządzeń w stałej gotowości ruchowej i zdolności do pracy, prowadzenie nadzoru technicznego robót

remontowych tych urządzeń, ustalania wytycznych i zleceń dla rekonstrukcji i modernizacji urządzeń energetycznych z uwzględnieniem postępu technicznego.

Wnioskodawca zajmował się robieniem planów wyłączeń. Zakład miał narzuconą ilość energii w związku z tym czasami należało wyłączyć produkcję i tym zajmował się wnioskodawca. Uzgadniał z produkcją, które maszyny należy wyłączyć i na jaki czas. Uzgadniał to z szefem produkcji i zastępcą dyrektora. Potem sporządzał do tego pisemne plany. Zajmowało mu to dziennie około 1 godzinę. Miał swój pokój w osobnym budynku przy dziale głównego energetyka i głównego mechanika. Nadzorował urządzenia, które podlegały pod dozór techniczny, dopilnowywał terminów przeglądów prób wodnych. Uczestniczył razem z inspektorem kontroli w przeglądzie urządzeń. Uczestniczył przy kontroli wind. Kontrole odbywały się raz na miesiąc, raz na trzy tygodnie. Średnio kontrole trwały około 5 godzin. Kontrolował wszelkie urządzenia i sieć wodno – kanalizacyjną, klimatyzację hal produkcyjnych. W godzinach rannych wnioskodawca spotykał się z pracownikami, którzy mu podlegali i trwało to od pół godziny do godziny. Po spotkaniu kontrolował urządzenia co zajmowało mu około 6 godzin. Zajmowało to tyle czasu, gdyż zakład miał pod sobą również żłobek, przedszkole, bloki mieszkalne, hotel i urządzenia były dookoła tego terenu, czasami po drugiej stronie ulicy. Skarżący obsługiwał również ośrodek wypoczynkowy, który podlegał pod zakład. Jeździł tam raz w miesiącu na 4-5 godzin. Była także stołówka zakładowa, gdzie wnioskodawca sprawdzał jakość wody co drugi dzień. Poza tym odwołujący szukał wykonawców, biur projektów, przygotowywał zamówienia energetyczne dla całego zakładu na części, urządzenia, jak również jeździł po ich odbiór np. do G.. Chodził do Urzędu Miasta w przypadku awarii, żeby wyłączono ulice z ruchu. Nadto pisał wyjaśnienia do sanepidu, ochrony środowiska, raporty do (...) czy innych instytucji. Rozpatrywał wnioski o urlop, przeszerogowanie, premie. Podlegało mu około 87 pracowników. Czynności biurowe zajmowały wnioskodawcy czas od pół godziny do pół dnia, średnio półtorej godziny. Skarżący jeździł na spotkania w różnych sprawach, które trwały średnio cały dzień raz na dwa miesiące, a jeżeli były to spotkania w sprawie ochrony środowiska to trwały nawet dwa dni. Będąc na stanowisku p.o. Głównego (...) dodatkowo chodził na spotkania reprezentacyjne, narady z dyrekcją.

/ świadectwo pracy akta osobowe – koperta k. 152, zakres obowiązków akta osobowe – koperta k. 152, opinia biegłego k. 184 – 201, opinia uzupełniająca biegłego k. 223- 225, opinia usta uzupełniająca biegłego e- protokół rozprawy z dnia 03.10.2017 r 00:02:55 – 00:13:36 płyta CD k. 238

zeznania wnioskodawcy e- protokół rozprawy z dnia 13.06.2017 r płyta CD k. 169 zeznania świadka A. G. e- protokół rozprawy z dnia 13.06.2017 r płyta CD k. 169 /.

Prace wykonywane przez wnioskodawcę w powyższych okresach nie odpowiadają pozycjom Załącznika nr I wykazu prac o szczególnych warunkach i Załącznika 2 wykazu prac o szczególnym charakterze, a zatem nie są pracami w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Praca wnioskodawcy była natomiast pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu wcześniej obowiązujących przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowisku wymienionym w wykazie A, dziale II „Prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych”.

/opinia biegłego k 184-201 i k 219-226; e- protokół rozprawy 2:36-13:34 k 238 w zw. z k 236v/

W okresie od 29.01.1976 r do 30.12.1977 r – 1/2 etatu, od 31.12.1977 r do 31.12.1979 r – 100 godzin tj., 0,56 etatu, od 01 .01.1980 r do 31.12.1980 r – 50 godzin tj., 0,28 etatu, od 01.01.1981 r do 31.12.1981 r – 100 godzin tj., 0,56 etatu, od 01 .01.1982 r do 31.12.1986 r – 89 godzin tj., 0,50 etatu, od 01 .03.1992 r do 31.05.1992 r 134 godziny tj., 0,75 etatu, od 01.06.1992 r do 30.09.1992 r – 89 godzin tj., 0,5 etatu, od 01.10.1992 r do 31.03.1994 r – 134 godziny, tj 0,75 etatu, od 01.06.1995 r do 30.06.1996 r – 134 godziny ,tj 0,75 etatu wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku konserwatora urządzeń ciepłowniczych w (...) Zespole (...) w Ł.

/ świadectwa pracy- akta ZUS /.

Wnioskodawca udokumentował łączny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 40 lat i 22 dni składkowych i nieskładkowych.

(karta przebiegu zatrudnienia k. 91 – 91 odwrót akt ZUS)

W dniu 11 września 2015 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę pomostową

(wniosek k. 31 – 35 akt ZUS)

W dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca nie pozostawał w stosunku pracy.

(okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji osobowej dotyczącej w szczególności spornego okresu pracy wnioskodawcy w Zakładach (...) oraz w (...) Zakładach (...), jak i w (...) Zespole (...) w Ł. obejmującej m.in. świadectwa pracy, umowy o pracę, a także na podstawie osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadków E. M., A. S., A. L., J. B., C. R., A. G. pracujących z wnioskodawcą w spornym okresie zatrudnienia, a zatem posiadających wiedzę odnośnie charakteru zatrudnienia wnioskodawcy i rodzaju wykonywanych przez niego czynności, jak i zeznań samego wnioskodawcy oraz w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu BHP.

Zeznania ww. świadków – osób obcych wobec wnioskodawcy i niezainteresowanych bezpośrednio rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu pracy i w tym samym czasie, co wnioskodawca, w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności. Nie są one wewnętrznie sprzeczne, ani co do zasady sprzeczne z zeznaniami wnioskodawcy, czy też z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów; przeciwnie – są spójne, jasne, logiczne, kompletne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.

Również zgromadzonym w toku postępowania dowodowym dokumentom Sąd przyznał w pełni walor wiarygodności uznając, że mogą one stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Ich prawdziwość i rzetelność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, zaś Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu. Z uwagi na niesporność ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd uznał ww. materiał dowodowy, wskazujący rodzaj i rozkład czasowy obowiązków i czynności zawodowych wykonywanych przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) oraz w (...) Zakładach (...), jak i w (...) Zespole (...) w Ł. za wystarczający do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego z zakresu BHP. Powołany przez Sąd biegły miał za zadanie ustalenie czy prace wykonywane przez wnioskodawcę w ramach zatrudnienia w U. oraz w (...) Zakładach (...) były pracami w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r o emeryturach pomostowych. W ocenie Sądu opinia biegłego stanowi w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Jest pełna i jasna nie zawiera sprzeczności ani uchybień, które pozbawiłyby ją wartości dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Przepis art.3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. (Dz.U.2015.965 – j.t. z późn. zm.) wskazuje, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku

emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie zaś z ust. 3 wskazanego artykułu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

W ust. 7 art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano jednocześnie, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Art. 4 cyt. ustawy określa warunki jakie musi spełnić pracownik, aby nabyć prawo do emerytury pomostowej. W myśl przywołanego artykułu prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy

Tym samym tylko spełnienie kumulatywne wszystkich w/w warunków uprawnia pracownika do nabycia prawa do emerytury pomostowej. Brak spełnienia choćby jednego z nich implikuje brak prawa do świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 14 czerwca 2016 r odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej z uwagi na fakt, iż ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat. Postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że po 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych. Konieczne stało się więc rozstrzygnięcie, czy wobec wnioskodawcy możliwe jest zastosowanie dyspozycji art. 49 ustawy pomostowej.

Zgodnie z treścią powyższego przepisu prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy (to jest w dniu 1 stycznia 2009 r.) miał wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W przedmiotowym stanie faktycznym niewątpliwie ubezpieczony z warunków określonych w art. 4 ww. ustawy spełnił następujące:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
- 2) osiągnął wiek wynoszący 60 lat;
- 3) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący ponad 25 lat;
- 4) przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 5) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Istota przedmiotowej sprawy sprowadza się zatem do ustalenia czy w przypadku wnioskodawcy spełniony jest również wymóg z art. 4 pkt 2 dotyczący legitymowania się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, tj. czy prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie w Zakładzie (...) w Ł. oraz w (...) Zakładach (...) można zakwalifikować do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Analizując powyższe należy mieć na uwadze, że ustawowy wykaz prac w szczególnych warunkach obejmuje 40 pozycji i ma charakter zamknięty. Prace te zostały wymienione w załączniku nr 1 do ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Natomiast prace o szczególnym charakterze zostały wymienione w załączniku nr 2 do ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Skoro katalog prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest zamknięty, to cech pracy o szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach nie mogą mieć inne prace, choćby sposób ich wykonania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (wyrok WSA w Poznaniu z 29 czerwca 2011 roku, (...) SA/Po 335/11, Lex nr 863891). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2013 roku (II UK 164/11, Lex) wskazał, iż w przypadku, gdy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art.3 ust.1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art.3 ust.3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany. Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż dokonując interpretacji art.49 ustawy o emeryturach pomostowych, należy przyjąć, że nie spełnia przesłanki określonej w art.49 punkt 3 ustawy ubezpieczony, którego dotychczasowy okres pracy nie jest okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 września 2013 roku (I UK 164/12, Lex) w którego tezie wskazano, że określenie „okres prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3, zawarte w art.49 punkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres prac wskazanych w art.3 ust.1 i 3 bez wliczania okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”.

Oceniając charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie czasu w oparciu o zeznania jego oraz świadków, a przede wszystkim w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu BHP, w ocenie Sądu Okręgowego, stwierdzić jednoznacznie należy, że czynności wykonywane przez wnioskodawcę nie były pracami wykonywanymi w szczególnych warunkach, ani pracami w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Z opinii biegłego sądowego dokonanej na podstawie akt sprawy, dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w oparciu o zeznania świadków i wnioskodawcy jednoznacznie wynika, że prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie nie odpowiadają pozycjom Załącznika nr I wykazu prac o szczególnych warunkach i Załącznika 2

Wykazu prac o szczególnym charakterze a zatem nie są pracami w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Praca wnioskodawcy była natomiast pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu wcześniej obowiązujących przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowisku wymienionym w wykazie A, dziale II „Prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych”. Powyższe jednak nie może w żaden sposób wpływać na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, gdzie ewentualne przyznanie skarżącemu prawa do emerytury pomostowej może mieć miejsce jedynie w oparciu o art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

Ustalenia Sądu oparte na opinii biegłego wykazały, że prace wnioskodawcy w spornym okresie nie podlegają zaliczeniu do żadnego z punktów znajdujących się w załączniku Nr 1 i Nr 2 ustawy o emeryturach pomostowych, w tym nie podlegają zaliczeniu do pkt 30 załącznika Nr 1 dlatego, że prace wewnątrz cystern, kotłów, a także zbiorników o bardzo małej kubaturze po substancjach niebezpiecznych, były wykonywane jedynie okazjonalnie, a nie w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracy wnioskodawcy w (...) Zakładach (...) nie można również zakwalifikować do pkt 13 załącznika Nr 2 wskazującego na prace przy bezpośrednim sterowaniu procesami technologicznymi mogącymi stwarzać zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej ze skutkami dla bezpieczeństwa publicznego, jak i pkt 14 załącznika Nr 2 wskazującego na prace przy bezpośrednim sterowaniu procesami technicznymi mogącymi spowodować awarię techniczną z poważnymi skutkami dla bezpieczeństwa publicznego z uwagi na to, że prace te nie były wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca wykonywał szereg innych czynności wskazanych w stanie faktycznym w tym także czynności administracyjno – biurowe, które nie odpowiadają kategorii prac wskazanych w w/w ustawie. Wnioskodawca zajmował się robieniem planów wyłączeń. Poza tym w tym czasie wykonywał również czynności w zakresie planowania, organizacji, administracji, nadzoru, kontroli i analizy w celu zapewnienia stałego zaopatrzenia przedsiębiorstwa oraz placówek socjalnych w energię elektryczną, ciepłą, mechaniczną i wodną, nadzorował przydzielone do eksploatacji urządzenia energetyczne i środki techniczne, ich obsługę i konserwację dla utrzymania tych urządzeń w stałej gotowości ruchowej i zdolności do pracy, prowadził nadzór techniczny robót remontowych tych urządzeń, ustalał wytyczne i zleceń dla rekonstrukcji i modernizacji urządzeń energetycznych z uwzględnieniem postępu technicznego. W godzinach rannych wnioskodawca spotykał się z pracownikami, którzy mu podlegali i trwało to od pół godziny do godziny. Po spotkaniu kontrolował urządzenia co zajmowało mu około 6 godzin. Zajmowało to tyle czasu, gdyż zakład miał pod sobą również żłobek, przedszkole, bloki mieszkalne, hotel i urządzenia były dookoła tego terenu, czasami po drugiej stronie ulicy. Skarżący obsługiwał również ośrodek wypoczynkowy, który podlegał pod zakład. Jeździł tam raz w miesiącu na 4-5 godzin. Była także stołówka zakładowa, gdzie wnioskodawca sprawdzał jakość wody co drugi dzień. Poza tym odwołujący szukał wykonawców, biur projektów, przygotowywał zamówienia energetyczne dla całego zakładu na części, urządzenia, jak również jeździł po ich odbiór np. do G.. Chodził do Urzędu Miasta w przypadku awarii, żeby wyłączono ulice z ruchu. Nadto pisał wyjaśnienia do sanepidu, ochrony środowiska, raporty do (...) czy innych instytucji. Rozpatrywał wnioski o urlop, przeszerogowanie, premie. Podlegało mu około 87 pracowników. Czynności biurowe zajmowały wnioskodawcy czas od pół godziny do pół dnia, średnio półtorej godziny. Skarżący jeździł na spotkania w różnych sprawach, które trwały średnio cały dzień raz na dwa miesiące, a jeżeli były to spotkania w sprawie ochrony środowiska to trwały nawet dwa dni. Będąc na stanowisku p.o. Głównego (...) dodatkowo chodził na spotkania reprezentacyjne, narady z dyrekcją.

Również praca wnioskodawcy w (...) Zespole (...) w Ł. w Szpitalu im. (...) z uwagi na niepełny wymiar czasu pracy nie podlega zaliczeniu do kategorii prac wskazanych w ustawie o emeryturach pomostowych.

Z ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o dokumentację ze spornego okresu, o zeznania świadków, jak i w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu BHP wynika, że w spornym okresie wnioskodawca nie legitymuje się 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

(projekt - DD-Z.).